

Omorganisationen af det danske Retslægevæsen.

Som første Resultat af sit Arbejde afgav den i Medfør af Lov Nr. 43 af 13. Marts 1908 nedsatte »Kommission til at forberede en Omordning af Statens civile Sundhedsvæsen« i Marts d. A. en Betænkning angaaende Ordningen af Sundhedsvæsenets Centralstyrelse. Ved det i denne Betænkning indeholdte Lovforslag, som hurtig blev ført gennem Rigsdagen og d. 30. April uforandret ophøjet til Lov (Nr. 111), er der gjort Ende paa de efter det kgl. Sundhedskollegiums Ophævelse herskende usikre Tilstande, der ogsaa har været følelige for de juridiske Autoriteter. Der er nu skabt en øverste retsmedicinsk Instans, som Domsmagten i Tvivlstilfælde kan søge Assistance hos, og som ved sin Sammensætning og Arbejdsmaade muliggør en langt hurtigere Forretningsgang end det forældede og tungt arbejdende Sundhedskollegiums. Tilbage staar nu Organisation af en særlig retsmedicinsk uddannet Embedslægestand, der ved sin Autoritet kan gøre en hensynsløs Benyttelse af den øverste, centrale Instans unødvendig.

Kommissionen har rigtig haft Øje for, at en Administration, hvis Omraade skal være saa omfattende som den egentlige Sundhedsstyrelses, vilde blive altfor overlæst, hvis den ogsaa skulde bebyrdes med de retsmedicinske Forretninger, som den i sig ingenlunde har Betingelser for at fyldestgøre, og Loven har derfor, saaledes som det ogsaa er Tilfældet i alle tyske Lande, i Ungarn og i Norge, delt Sundhedsstyrelsens Overledelse i en administrativ og en retsmedicinsk raadgivende Del.

Loven om Sundhedsvæsenets Centralstyrelse bestemmer da, at der ved Siden af Lægeraadet

og Apothekerraadet (med fælles Formand) oprettes et Retslægeraad. Bestemmelsen herom findes i Lovens § 3. »Til Afgivelse af retslægelige Erklæringer oprettes under Justitsministeriet et Retslægeraad, bestaaende af 3 af Kongen paa 10 Aar ad Gangen udnævnte Medlemmer, som — indtil anderledes ved kgl. Anordning maatte blive bestemt — skulle være saadanne, der have særlig Indsigt henholdsvis i Retsmedicin, Psykiatri og Fødselsvidenskab. Raadet vælger selv sin Formand. Justitsministeren udpeger efter Indstilling af Retslægeraadet for 10 Aar ad Gangen en Kreds af Sagkyndige, blandt hvilke en eller flere tilkaldes i Stedet for et af Raadets faste Medlemmer eller sammen med disse, naar en Sags Beskaffenhed gør det ønskeligt, eller naar en Sags betydelige Vigtighed kræver, at flere end 3 deltage i Afgørelsen. Blandt de udpegede skal findes en praktiserende Læge, som tiltræder Raadet ved Afgivelse af de i § 7 omhandlede Erklæringer. Kan i et givet Tilfælde den specielle Sagkundskab ikke tilstrækkelig repræsenteres ved Tilkaldelse fra den udpegede Kreds, gør Raadet fornøden Indstilling til Justitsministeren. De retsmedicinske Undersøgelser, der udkræve Laboratoriarbejde, og som af Retslægeraadet eller Landets Retslæger begæres foretagne, henvises til Universitetets retsmedicinske Institut. Angaaende de retskemiske Undersøgelser træffes Aftale med det farmakologiske Institut eller et andet Laboratorium«.

§ 7 bestemmer »at Retslægeraadets Erklæring skal indhentes, naar der opstaar Spørgsmaal om, at nogen i Medfør af § 6 under Lægeraadets Tilsyn staaende Persons Udøvelse af hans Kaldsvirksomhed er farlig for hans Medmennesker, enten paa Grund af varig eller med Mellemrum indtrædende mangelfuld Sjælstilstand, hidført være sig ved Sygdom eller Misbrug af Midler, som Alkohol, Morfin og deslige, eller paa Grund af udvist grov Uduelighed i hans Ger-ning«.

I § 10 afgrænses Retslægeraadets Virksomhedsomraade nærmere. »Det paahviler Retslægeraadet at afgive saadanne

lægevidenskabelige og farmaceutiske Skøn, som er bestemmende for enkelte Personers Retsforhold. Disse Erklæringer kunne foruden af Sundhedsstyrelsen afeskes Raadet af Centraladministrationens forskellige Afdelinger, af Retterne, Paatalemyndighederne samt af Overøvrigheden. Desuden kunne alle Lægeattester, som anvendes i Retssager, indsendes til Revision af Retslægeraadet.

Retslægeraadets Virksomhed har — ifølge § 14 — samme stedlige Omraade som Sundhedsstyrelsens, men omfatter saglig ogsaa Hærens og Flaadens administrative og dømmende Myndigheder.

Endelig bestemmer § 15, at der om Retslægeraadets Virksomhed, ligesaavel som om Sundhedsstyrelsens, skal afgives aarlig Beretning til Justitsministeriet; den skal forelægges Kongen og offentliggøres. —

I en Bekendtgørelse angaaende Sundhedsvæsenets Centralstyrelse, som Justitsministeriet d. 29. Maj d. A. har udsendt, udtales det, at »der til Afgivelse af retslægelige Erklæringer og saadanne lægevidenskabelige og farmaceutiske Skøn, som er bestemmende for enkelte Personers Retsforhold, er oprettet et af Sundhedsstyrelsen uafhængigt, direkte under Justitsministeriet staaende Retslægeraad, og herefter er de i Justitsministeriets Bekendtgørelse Nr. 148 af 1. Juli 1907 omhandlede midlertidige Bestemmelser angaaende Bestyrelsen af Statens civile Sundhedsvæsen bortfaldne«. Retslægelige Erklæringer og lægevidenskabelige eller farmaceutiske Skøn, der ere bestemmende for enkelte Personers Retsforhold, vil, som ovenfor angivet, fremtidig blive afgivne af det ved Lovens § 3 oprettede Retslægeraad, til hvilket Retterne og Overøvrigheden, eventuelt Paatalemyndighederne, vil have at rette deres herhen hørende Begæringer, indtil videre under Adresse: Sundhedsstyrelsens Kontor, Stormgade 10, Kbhvn., hvortil ogsaa alle Lægeattester, som anvendes i Retssager, kan indsendes til Revision af Retslægeraadet, jfr. Lovens § 10.

Christian Geill.